

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Magna vis educationis in utramque partem.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

turæ ostendit Celeo: non enim nisi glandibus ea tempestate vescebantur; vel quia homines ignari terræ colendæ, aliam frugem non noverant; vel quia semina deerant, & satio cessârat. Testis Virgilius. 1. Georg.

Prima Ceres ferro mortales vertere terram
Instituit: cum in glandes, alimentaque sacra
Deficerent silvæ, & victum Dodona negaret.

Et Ovidius 5. Metam.

Prima Ceres unco glebam dimovit aratro,
Prima dedit fruges, alimentaque mitia terræ.

Celeus quod à Cerere didicerat, cum nullo hominum communicavit; sive quia veteri vivendi mori assuetus erat; sive quia laborem abhorrebat. Is subinde filium genuit *Triptoleum*, nomine, qui primus id beneficium, in omnium usum mortalium contulit. Admodum infans erat & in cunis vagiebat tum, quando Ceres ad regiam parentis devenerat. Parvuli amore capta dea, cum illum immortalem vellet, nutricis habitum & officium simulavit, & nihil earum omisit rerum, quæ ad eam curam pertinebant. Interdiu lacte divino rigabat alumnum; noctu, ipsum clam obruebat igne, & veluti sub cinere fovebat, ut exsudatis mortalitatis humoribus, cœlestis naturæ igniculis imbueretur. Nec diu post factum est, ut puer, præter reliquorum mortalium naturam ac morem, teneram ætatem, incremento staturæ longè superaret. Cum hoc pater miraretur, nocturno tempore observavit nutricem; cumque Ceres puerum igne perfunderet, ille expavescens, & filio metuens, exclamavit. Ea sollicitudo perniciem attulit ipsi; indignata quippe Dea arcanum suum mortali oculo deprehensum, momento Celeum exanimavit; Triptoleum verò filium divino munere affecit, artem serendi docuit, & ad fruges propagandas, currum alatis draconibus junctum, ei donavit, quò vectus ipse per sublimia, quaquaversus in orbe semina sparsit, usumque frumentorum demonstravit.

Ethica.

I. (a) Rectæ, seu bonæ educationis officia, hac exprimuntur fabulâ. Nam quod Triptolemus lacte divino nutritus sit, indicatur, quanti referat, quò succo primitus imbuatur puer. Etenim cum lacte, primo nutrimento, indoles & mores suguntur. Si hoc sincerum sit, servabit humorem & odorem virtutis talis animula; sin' lacti venenum

ita-

(a) *Magna vis educationis in utramque partem.*

iracundæ, avaræ, libidinosa, nutriculæ sit mixtum; virus hoc totum imbibet alumnus. *Lamia*, ut Threnorum 4. legimus, *nudaverunt mammam suam, lactaverunt catulos suos*. Quid enim aliud sunt istæ lamia, speciem partim muliebrem, partim ferinam referentes, quàm impotentes mulierculæ, tigridem potiùs, ursam, lupam, & similes bestias, quàm hominem moribus præferentes. Ab his mammis qualem rorem? Et ex isto quales exspectes catulos? Tartari ac Scythæ infantibus suis lac præbere caninum aut equinum dicuntur, ut deinde feroces & pugnaces evadant. Lamia ab antiquis mulieres esse putabantur, sive veriùs dæmonum quædam phantasmata, quæ formosarum mulierum specie assumpta, pueros pariter ac juvenes blanditijs allectos devorabant. Alij aliter de ijs scribunt, nobis ad propositum sufficit, per Lamias intelligi improbas & sceleratas nutrices, quæ cum viroso lacte malam pestem in teneros fetus transfundunt. Sic Heliogabalus Imp. Græcæ meretricis alumnus ab ea suam spurcitiem & obscænitatem hausit. Rhodiginus. Sic Tiberius Nero, magnus potator, ideo *Biberus Mero* vocatus, quia nutricem habuit vinolentam. Sic Agrippina Neronis mater, quòd in omnes libidines esset effusa, filium orbi dedit libidinis & crudelitatis monstrum. Cornel. Tacit. Quin & Salomon trecentarum uxorum maritus, & septuaginta pellicum concubinus, matrem habuit Betsabee adulteram. Diogenes videns adolescentulum ex temulentia desipere, dixit. Ebrius te seminavit pater. Pari ratione dixeris tali: ebria te lactavit nutrix. Propterea mater Samsonis jubetur ab Angelo, vinum & siceram non bibere. Et S. Augustinus in lib. Confessionum fatetur, se cum lacte matris, Dei cultum & venerationem hausisse. Antoninus Caracalla Imp. quanquam sævissimus, magnum tamen Christianis negotium non fecerit. Causam assignat Baronius ad annum 217. quòd lac nutricis Christianæ suxerit.

II. (b) Deinde in Triptolemo observandum, infantem ipsum igne perfusum à Cerere fuisse. Parùm enim valet lacteus matris humor, seu bonus corpori tenello succus à natura infusus, nisi ignea vis ingenij, tanquam eos, accedat. Inter prodigia & læta omnia ignis habetur capiti circumfusum, quod Ascanio Æneæ filio obrigit. 4. Æneid.

Ecce levis summo de vertice visus Juli

Fundere lumen apex, tactùque innoxia molli

Lambere flamma comas, & circum tempora pasci.

Regnum videlicet igneus ille splendor adolescenti portendebat. De Honorio Claudianus id confirmat. X Appa-

(b) Multùm interest, quales igniculi primi natura.